

rotaryclub zoetermeer – zegwaart

Bijeenkomst : 2 oktober 2013
Clubbericht nr. : 14
Clubberichtschrijver : Marian Pérez
Attendance : 84,38%

Aanwezig:

Jaco Aartsen, Wim Blansjaar, Sytske Boersma, Eugène Bridié, Ruud de Bruijn, Marijke du Burck, John van Dijk, Sabine Eggermont, Hans Eijer, Ernst Evelo, Ed Gareman, Ton Glissenaar, Joseph Govaarts, Hein Grijpink, Gerhard Jansen, Wil Keulers, Robert de Kok, Jules van Koningsbruggen, Marco Lurks, Steven Mast, Marit Oosenbrug, Marian Pérez, Pam Perquin, Roger Steinberg, Soeroedj Tewarie, Wieger Visser en Daan van Wijk, alsmede drie partners.

Vandaag zijn op onze club, naast Rotaryleden, ook gasten van harte welkom. Als gasten mogen we vandaag een aantal partners van leden verwelkomen. Ons clublid, Hans Eijer, brengt vandaag verslag uit van zijn reis naar Peking (Beijing, China). Het verhaal wordt met prachtige foto's van de reis ondersteund en toegelicht.

Waarom naar China? Daar had Hans geen bijzondere reden voor (wist u trouwens dat het 11.431 km ver is????). Het ging voornamelijk om de kick: gaat het ons lukken?! Grootste vijand is de tijd die je voor jezelf hiervoor uitgetrokken hebt.

Op verschillende sites zijn er oproepen geplaatst voor de reis. Uiteindelijk zijn er in totaal drie teams gevormd. Het vergt uiteraard veel voorbereiding. Ed (onze Ed) heeft de belettering gedaan van de auto (uit de foto's blijkt dat het erg mooi gelukt is!).

De navigatie is wel goed voor Europa. Voor bijv. Mongolië is niets aan navigatie te krijgen. Hans en Ines hebben 70 liter water meegenomen. De auto had een extra dieseltank ingebouwd gekregen, waardoor ze ongeveer 1000 km konden rijden (zonder extra te tanken).

Hans en Ines sliepen in de auto. De andere leden van het gezelschap sliepen in een daktent. In Moskou hebben ze een dag vrij gehouden om al het moois aldaar te kunnen bekijken. Na Moskou ga je dan richting Siberië. Ze probeerden steeds in campings te slapen, of anders in hotels. In het oosten van Siberië heb je de Altajgebergte (spreek je uit als Altaigebergte). Supermooie plaatjes komen dan ineens voorbij! Bij de grens van Rusland met Mongolië aangekomen om 16.15 uur. Deze zou normaalgesproken om 18.00 uur dichtgaan. Toch was deze al dicht en ging pas na twee dagen weer open ... tja, wat doe je dan? Dan rij je blijkbaar 170 km terug naar een camping. Mooie wandelingen daar gemaakt.

Blijkbaar ga je ook niet zomaar de grens over. Veel papierwerk komt er aan te pas. De wegen in Mongolië zijn zeer slecht (wat ik op de foto's zie lijkt niet op een weg, maar op een karrenspoor!). Maar vóór je de grens over gaat in Mongolië, moet je de auto laten desinfecteren (kost +/- € 2,50). Hoeveel zin dit heeft, vraag je je eigenlijk wel af, als je de foto's wilt geloven ... De teams hadden ook spulletjes voor de kleintjes aldaar, en dat levert ook leuke foto's op.

Bewoners van Mongolië wonen voornamelijk in zgn. Gerstenten. Het zijn voornamelijk nomaden die uit de veehouderij leven.

Het lukte het team niet om de noordelijke route te nemen, want de rivier stond te hoog. En in Mongolië proberen ze niet de natuur te temmen (zoals we hier in Europa wel doen): als de rivier hoog staat, dan neem je gewoon een andere route (niets brug bouwen o.i.d.). Mongolië is een mooi, divers land. En de Gobiwoestijn is écht prachtig! Wil vraagt of Hans 's nachts in de auto verwarming had. Hans geeft aan van wel (doelt dan op Ines!).

Hans vindt de enorme leegtes in Mongolië prachtig. En het feit dat je het gevoel hebt dat je in de Middeleeuwen terecht bent gekomen (behalve als je de zonnepanelen en de schotelantennes bij de Gerstenten ziet). Prachtige natuur, slechte wegen ... Als je bij de grens tussen Mongolië en China aankomt, dan je je dat je weer bij de bewoonde wereld komt. Ze hebben vijf uur gedaan over het oversteken van de grens. Het duurde daarna ook 1,5 dag vóór de auto's in China werden ingevoerd. De koeienkop die als trofee op de auto van Hans en Ines prijkt, moet er uiteraard af en Taiwan (het land Taiwan) moest op de kaart welke op de motorkap zo mooi door Ed was verzorgd, wordt afgeplakt. Bij het invoeren van de auto krijg je een Chinees kenteken en een Chinees rijbewijs (allemaal tijdelijke documenten). In China kan je niet pinnen, wel geld wisselen. En dan sta je ineens bij de Chinese muur met z'n allen!

In Beijing mocht men niet met de auto rijden (alleen als de gids er bij was). Uiteraard hebben Hans en de rest in Beijing de toerist uitgehangen en heerlijke Pekingeend gegeten!

Als clubberichtschrijver besef ik dat dit verslag geen recht doet aan alles wat Hans in ruim 1,5 uur heeft verteld, maar het was zo interessant en de foto's zo mooi, dat ondergetekende moeite heeft gehad haar aandacht bij het clubbericht te houden. Excuses hiervoor.

Tijdens de rondvraag wordt extra aandacht gevraagd aan de email van de Jeugdcommissie, waarbij alle clubleden gevraagd worden om te reageren op de vragen daarin gesteld. Ik zeg: doen!

Oh ja, en Marit trakteert op heerlijke cakejes omdat Boudewijn het inmiddels al 10 jaar met haar uitgehouden heeft.